

De Sallandse heuvelrug

De Sallandse heuvelrug is uniek. Hier vind je prachtige aaneengesloten droge heidegebieden en met een stuwwal die door haar hoogteverschillen indrukwekkend oogt. De prachtige vergezichten en landschappen nodigen uit om te wandelen en te fietsen, maar ook om te schilderen of te fotograferen. Het kan allemaal op de Sallandse Heuvelrug, een dynamisch natuurgebied. Marten Boven is landschapsfotograaf en gebruikt de methoden en technieken van een schilder om zijn foto's vorm te geven.

Het ontstaan van het nationale park

Door de toenemende bevolking ontstond de behoefte de natuur beter te beschermen. In Europa werden in 1909 de eerste nationale parken in Zweden opgericht. Reeds eerder was in 1871 Het Yellow- Stone park ontstaan. In alle gevallen was het doel de natuurlijke gebieden te beschermen inclusief de planten en de dieren. Maar ook de natuureducatie, recreatie en onderzoek waren belangrijke nevendoelen. Het Nationaal Park de Sallandse Heuvelrug maakt deel uit van twintig nationale parken in Nederland. De nationale parken geven een overzicht van de natuur- en landschapstypen zoals heidegebieden, veenmoerassen en duingebieden. De Sallandse Heuvelrug mag zich verheugen in een van de grootste aaneengesloten droge heidegebieden van Europa.

Het Nationaal Park Sallandse Heuvelrug is ongeveer 35 km² en ligt op de heuvelrug tussen de plaatsen Hellendoorn en Holten in de provincie Overijssel. Het gebied heeft een verscheidenheid aan wandel-, fiets-, mountainbike-, en ruiterroutes. Onderdeel van de heuvelrug zijn de heuvels Haarlerberg, Holterberg, Noetselerberg en Koningsbelten.

Die laatste is met een hoogte van 75,5 meter tevens het hoogste punt in het gebied. Buiten het gebied ligt de Hellendoornse Berg.

Biodiversiteit onder druk

De Sallandse heuvelrug is een uniek natuurgebied , waar veel verschillende soorten planten en dieren leven. Maar de biodiversiteit van dit gebied staat onder druk door verschillende factoren, zoals stikstofdepositie, klimaatverandering, verdroging en versnippering. Deze factoren bedreigen de leefomstandigheden van de soorten die afhankelijk zijn van de heide, de bossen en de vennen. Om de biodiversiteit te beschermen en te herstellen, zijn er verschillende maatregelen nodig, zoals het verminderen van de stikstofuitstoot, het vergroten van de waterbeschikbaarheid, het verbinden van natuurgebieden en het beheeren van de vegetatie. Om de kwaliteit van beschermde natuurgebieden (Natura2000) te behouden is de landelijke Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) opgezet. Met de PAS-maatregelen pakken Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten de effecten van de stikstofuitstoot op De Sallandse heuvelrug aan.

Nationale parken in Zweden

Er zijn dertig nationale parken in Zweden die beheerd worden door het Zweedse Bureau voor Natuurbescherming. Vier van deze parken maken deel uit van het werelderfgoed Laponia en één park maakt deel uit van het werelderfgoed Hoge Kust. Het eerste nationale park dat geregistreerd werd is Sarek in Zweed lapland.

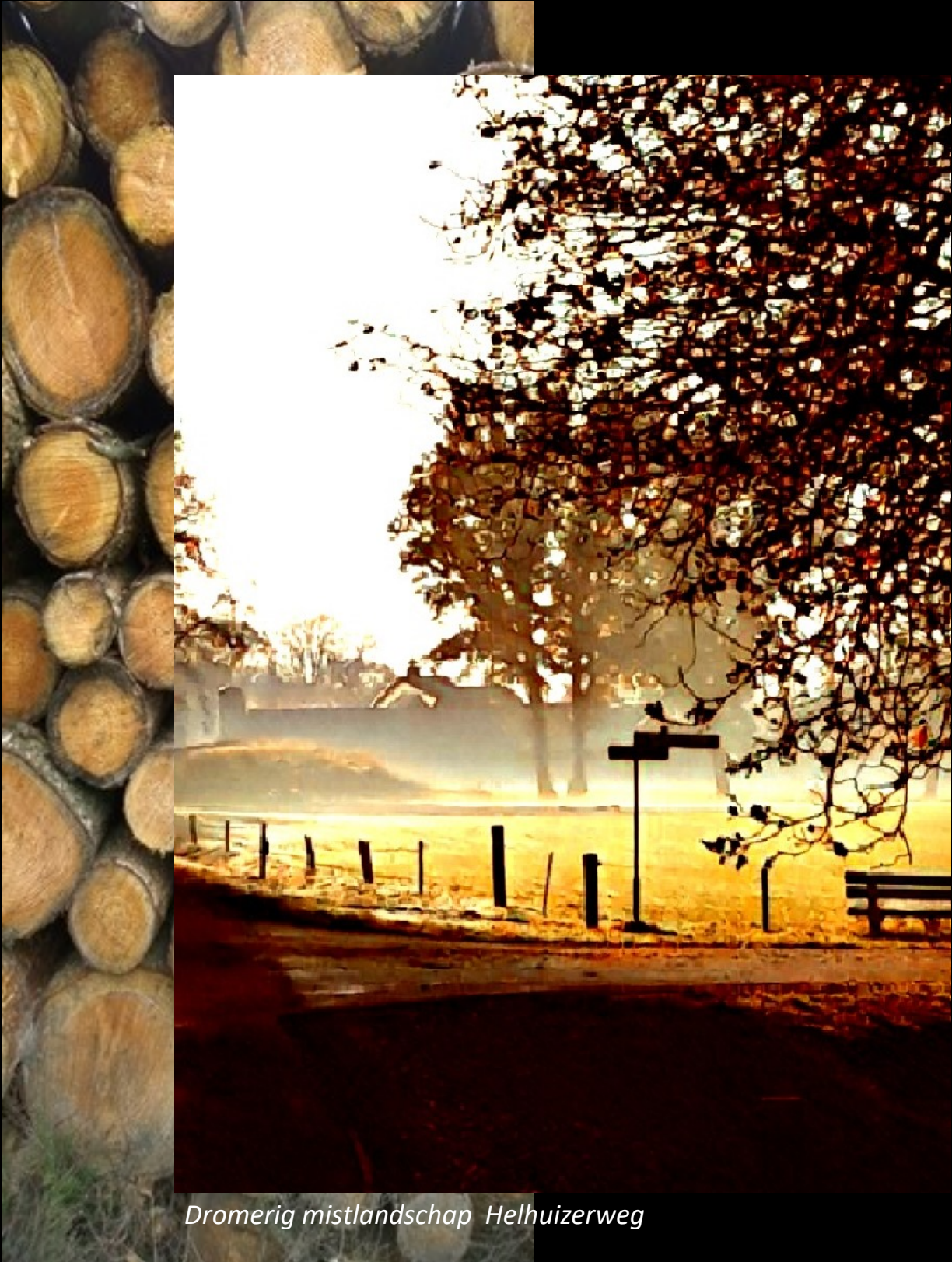
In Midden-Zweden ligt het Nationale Park Fulufjället dat zijn naam te danken heeft aan de gelijknamige berg. Het Nationaal Park Fulufjället is een uiterst kwetsbaar natuurgebied met een rijkgevarieerde mosvegetatie.

In Zuid Zweden vormen drie parken een oppervlakte van tweeduizend hectare. Deze parken kenmerken zich door veel loofbossen.

Yellowstone Nationaal Park

In de staten Wyoming, Montana en Idaho ligt het Yellowstone National Park. Het park heeft een oppervlakte van 8983 km² . De gemiddelde hoogte is 2440 meter en het grootste gedeelte bestaat uit bos. In het park leven vele diersoorten waaronder bizons, herten, beren, coyotes en wolven.

In het zuiden sluit Yellowstone aan op Grand Teton National Park. Het park heeft ongeveer 10.000 warmwaterbronnen en 200 geisers. Daarnaast heeft het nationale park vele meren en rivieren.

Dromerig mistlandschap Helhuizerweg

De oude schaapskooi nabij Haarle

Schaapskooi bij Nijverdal

Runderen bij Nijverdol